

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **M. H.**, narozena X,
bytem X,
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 31. 8. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyni žalovaná odňala invalidní důchod, protože lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary zhodnotil, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 30 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu přitom podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž uvedla, že nyní s obtížemi pracuje na zkrácený úvazek coby administrativní pracovnice. Neumí si proto představit, že by v důsledku odnětí invalidního důchodu vykonávala práci na plný

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

úvazek. Žalovaná námitky zamítla a namítané rozhodnutí potvrdila. V námitkovém řízení nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie), položku 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének, s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–20 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určil lékař žalované při horní hranici, tj. 20 %. Zvolenou hodnotu upřednostnil s ohledem na charakter zdravotního postižení žalobkyně doložený lékařskými zprávami. Tuto hodnotu lékař žalované navýšil o 10 %, tedy na konečných 30 %. Dané zvýšení lékař žalované zvolil s ohledem na ztíženou možnost žalobkyně uplatnit svou kvalifikaci či pokračovat v předchozí výdělečné činnosti (vizte § 3 odst. 2 citované vyhlášky).

3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou. V ní zopakovala námitky ze správního řízení a namítla, že se její zdravotní stav od roku 2018 nezměnil, spíše zhoršil, což nevzal lékař žalované na vědomí. Lékař žalované dále nezhodnotil žalobkyninu celkovou výkonnost, jejímž poklesu více odpovídá kapitola VI, položka 8b vyhlášky o posuzování invalidity, konkrétně s diagnózou těžké paraparézy. Navíc jí lékař žalované ani nepozval na příslušné jednání. Žalobkyně rovněž zmínila špatný přístup ke specializované lékařské péči v místě, kde aktuálně žije, kvůli čemuž tráví mnoho času na cestách. Popsanou situaci ještě zhoršil poslední vývoj ve zdravotnictví.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Podkladový posudek napadeného rozhodnutí uvažil dostupné lékařské zprávy, také zohlednil objektivně doložené potíže žalobkyně. Osobní vyšetření posudkovým lékařem netvoří zákonnou podmínkou. To je důležité pro vyhotovení lékařských zpráv, z nichž posudkový lékař vychází. Dále žalovaná uvedla, že změna bydliště nenáleží mezi zavedená hlediska v oboru posudkového lékařství.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 30 %, a proto se v jejím případě nejedná o invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Tento stav existoval též ke dni 31. 8. 2020, tj. ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení podle jiné položky vyhlášky o posuzování invalidity než žalovaná, totiž podle položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tzn. středně těžké funkční postižení. Kapitola a oddíl zachovány ve shodě se závěrem žalované. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u postižení dané vážnosti vyhláška stanovuje rozmezí od 30 % do 40 %. Posudková komise stanovila dolní hranici určeného rozmezí vzhledem k absenci průkazu závažné statodynamické poruchy, dále též vzhledem k absenci funkčně významného neurologického nálezu, symptomatologie neurogenního močového měchýře a poškození nervu. Posudková komise se tak shodla s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení i žalované na oduznání invalidity.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně doporučení fyzicky lehké práce. Práci v administrativě, která žalobkyně nyní vykonává, shledala posudková komise vyhovující. Žalobkyně byla jednání komise také vyšetřena neurologem, posudek se obsahově úplně vypořádal s námitkami žalobkyně i s lékařskými zprávami, které žalobkyně předložila v řízení před soudem. Z posudku jasně vyplývá, že zdravotní stav je oproti minulosti hodnocen lépe díky stabilizaci stavu po provedené operaci. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pracovní schopnosti žalobkyně poklesly o 30 %, což podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění neodpovídá invaliditě.
13. Z uvedených důvodů nedošlo k vadám v řízení před žalovanou a její rozhodnutí č. j. 845 607 5804-44091-HS ze dne 31. 8. 2020 je v souladu se zákonem. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23. dubna 2021

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.